

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	25XECdo/8/2016
Identifikačné číslo spisu:	7805202630
Dátum vydania rozhodnutia:	28.06.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:7805202630.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, právne zastúpenou: doc. JUDr. Branislavom Fridrichom, PhD., advokátom a konateľom Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, IČO: 36 864 421, proti povinnej: X. Q., nar. X. S. XXXX, bytom v K., L. XXX, vo veci vedenej na Okresnom súde Rožňava pod sp. zn. 9Er/79/2005, o vymoženie 597,49 eur s príslušenstvom, o odvolaní a dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 16. apríla 2013, č. k. 5CoE/23/2013-63, t a k t o

rozhodol:

Konanie o odvolaní z a s t a v u j e .

Návrh na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a .

Dovolanie o d m i e t a .

Povinnnej náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Okresný súd Rožňava (ďalej len „súd prvého stupňa“) uznesením zo dňa 12. novembra 2012, č. k. 9Er/79/2005-36 návrh oprávnenej na zmenu súdneho exekútora zamietol (výrovková veta i.), exekúciu zastavil (výrovková veta ii.) a oprávnenú zaviazal zaplatiť súdnemu exekútorovi JUDr. Ing. Karolovi Mihalovi, Exekútorský úrad so sídlom v Košiciach, Moyzesova č. 34, trovy exekúcie v sume 57,86 eur, a to do troch dní od právoplatnosti uznesenia (výrovková veta iii.). Exekúciu zastavil postupom podľa § 57 ods. 1 písm. a/ zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“). Súd prvého stupňa mal za preukázané, že v danom prípade bola exekučným titulom Notárska zápisnica zo dňa 16. januára 2005, číslo N 155/2005, NZ 1584/2005, NCRls 1554/2005, ktorej skutkový a právny základ predstavovala Zmluva o úvere číslo 7330114 uzavretá medzi oprávnenou a povinnou dňa 20. augusta 2004. Súd prvého stupňa ďalej zistil, že v predmetnej notárskej zápisnici povinná zastúpená Mgr. Tomášom Kušnírom, advokátom so sídlom v Bratislave, Za Kasárňou č. 1, na základe splnomocnenia

uvedeného vo vyššie menovanej zmluve o úvere, uznala záväzky plynúce z uvedenej zmluvy a vyjadrila súhlas s vykonateľnosťou notárskej zápisnice podľa § 41 ods. 2 Exekučného poriadku (resp. t. č. § 274 písm. e/ Občianskeho súdneho poriadku) ako exekučného titulu, na podklade ktorého je možné vykonať exekúciu. Súd prvého stupňa predmetné splnomocnenie, ktorého účelom bolo uznanie dlhu, kvalifikoval ako rozporné s ustanovením § 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého zastupovať iného nemôže ten, ktorého záujmy sú v rozpore so záujmami zastúpeného. Konštatoval, že pri uzatváraní predmetnej zmluvy povinná nemala možnosť slobodnej voľby zástupcu, nakoľko uvedená zmluva obsahovala ako predtlač meno splnomocnenca Mgr. Tomáša Kušníra, ktorý už pri spisovaní predtlače predmetnej zmluvy bol v kontakte s oprávnenou a mal hájiť záujmy práve oprávnenej pri vymáhaní prípadných dlhov. Z uvedeného dôvodu, súd predmetné splnomocnenie na spísanie notárskej zápisnice posúdil ako absolútne neplatný právny úkon (§ 39 Občianskeho zákonníka). Preto, ak dohoda o plnomocenstve je v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatným právnym úkonom, potom aj notárska zápisnica obsahujúca vyhlásenie o uznaní záväzku a súhlase s vykonateľnosťou a s exekúciou, ktoré za povinnú urobil práve Mgr. Kušnir, je neplatná a ako exekučný titul nespôsobilá.

Uznesenie súdu prvého stupňa napadla oprávnená odvolaním, v ktorom zároveň navrhla prerušiť konanie postupom podľa § 109 ods. 1 písm. b/ a podľa § 109 ods. 1 písm. c/ OSP (a čl. 267 Zmluvy o fungovaní EÚ).

Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) uznesením zo dňa 16. apríla 2013, č. k. 5CoE/23/2013-63 uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne postupom podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil (výroková veta i.) a predmetný návrh oprávnenej na prerušenie konania zamietol (výroková veta ii.).

Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že v danom prípade uznal záväzok a vyslovil súhlas s vykonateľnosťou notárskej zápisnice ako exekučného titulu zástupcu, ktorého záujmy boli v rozpore so záujmami zastupovanej povinnej, v dôsledku čoho sú predmetné splnomocnenie i následný úkon obsiahnutý v notárskej zápisnici neplatné a notárska zápisnica ako exekučný titul je neúčinná a materiálne nevykonateľná.

Zároveň oba návrhy oprávnenej na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/, resp. písm. c/ OSP odvolací súd ako nedôvodné zamietol.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu v časti zamietnutia návrhu na prerušenie konania (návrh na prerušenie konania postupom podľa § 109 ods. 1 písm. c/ OSP a čl. 267 Zmluvy o fungovaní EÚ) napadla oprávnená odvolaním. Rovnako proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená aj dovolanie, v ktorom uviedla, že:

1. súdy rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a/ OSP),
2. v tej istej veci, sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ OSP),
3. oprávnenej odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ OSP), tým, že ju:
 - a/ nevyzvali, a ani s ňou nekomunikovali o jej právnych a skutkových návrhoch, nevzali na zreteľ jej námietky proti prejednávaniu veci, konali bez nariadenia pojednávania a dokazovania a nerešpektovali jej právo, aby jej právna vec bola „vnútroštátnym súdom rozhodovaná na základe správneho a adekvátneho právneho základu, súčasťou ktorého je po vstupe Slovenskej republiky do EÚ aj výklad práva EÚ“;
 - b/ nevytýčili pojednávanie, aj keď podľa ust. § 57 ods. 5 Exekučného poriadku boli na to povinné,
 - c/ jej nebolo umožnené viesť kontradiktórne konanie, lebo sa nemohla vopred vyjadriť k právnym dôvodom uplatňovaným súdom prvého stupňa ex offio,
 - d/ dostatočne neodôvodnili svoje rozhodnutia,
4. konanie je postihnuté inou vadou majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ OSP), najmä nesprávne zistený skutkový stav a nevykonané náležité dokazovanie,
5. napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ OSP).

Vzhľadom na vyššie uvedené, oprávnená požiadala, aby dovolací súd zrušil napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a tiež ním potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa a vec vrátil prvostupňovému súdu

na ďalšie konanie; zároveň žiadala, aby dovolacie konanie bolo prerušené podľa ust. § 109 ods. 1 písm. c/ OSP s tým, aby dovolací súd predložil Súdnemu dvoru Európskej únie prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní. Rovnako navrhla odložiť vykonateľnosť napadnutého uznesenia. Pre prípad úspešnosti žiadala priznať náhradu trov dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 OSP) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá OSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 OSP), po tom čo nezistil splnenie podmienok pre odklad vykonateľnosti (dovoláním) napadnutého rozhodnutia v zmysle ustanovenia § 243 OSP, dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť, nakoľko smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ OSP).

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou - pozri konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 3 ECdo 12/2014, 3 CoE 6/2014, 3 ECdo 223/2013, 3 CoE 92/2013, 3 ECdo 168/2013, 3 CoE 33/2013, 1 ECdo 38/2014, 1 CoE 41/2014, 1 ECdo 61/2014, 2 Cdo 10/2013, 2 ECdo 302/2013, 2 CoE 110/2013, 4 ECdo 6/2013, 4 CoE 36/2013, 5 Cdo 10/2013, 5 Cdo 49/2013, 5 ECdo 100/2013, 8 ECdo 201/2014, 8 CoE 114/2014, 8 ECdo 203/2014, 8 CoE 115/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania, ako aj k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 OSP už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP, § 151 OSP, § 142 ods. 1 OSP a § 146 ods. 2 OSP.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.